

Publicerad 2010-07-24 23:20 av jagdujagvi

Respekt

Det var när du pratade om distans
som skräcken
högg tag i mig.

Insikten.

Ingenting
kan tas för givet.

Inte ens du.
Allra minst du.

Att prata ut
kändes först
som slutet.

Som att vara på en begravning.

En stor spricka som vidgade sig
till ett stort hål.

Vi kunde bara stå där
på varsin sida,
tysta, och se på varandra.
Begrunda hur det var, hur det är.
Hur det blir.

Minnen som fladdrade förbi i expressfart.

Du kändes som en främling.

Den laddade tystnaden
som när som helst
kunde förvandlas till ord.
Hårda ord.

Det enda jag kunde göra
var att knipa ihop mina ögon,

andas in och hoppa.
Helt utan vetskap om
hur jag skulle komma att landa.

I slutändan
så handlade det om respekt.
En respekt som kan täta sprickor,
laga trasiga sömmar
och göra
~~det där gamla, spruckna helt igen.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jagdujagvi med Poeter.se id #34176 innehar upphovsrätten